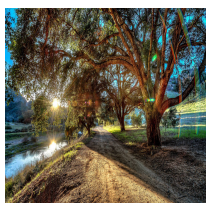

Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του

Στα παλιά τα χρόνια, για να ταξιδέψεις στη θάλασσα έπρεπε να 'χεις πολύ κουράγιο, γιατί σ' όλα τα πέλαγα αλώνιζαν κουρσάρικα καράβια.

Οι μηχανές ήταν ακόμα άγνωστες και τα πλοία αρμένιζαν με τα πανιά ή με τα κουπιά.

Φαντάζεστε τι πλήρωμα θα 'χανε τα κουρσάρικα καράβια!

Οι κωπηλάτες, οι περισσότεροι ήταν συνήθως κατάδικοι (άνθρωποι των κάτεργων - δηλ. πλοίο που δούλευαν οι κατάδικοι), με σκοτεινό παρελθόν, (απ' εδώ και η λέξη κατεργάρης=άνθρωπος χωρίς εμπιστοσύνη κλπ.).

Υπήρχαν, επίσης, πλοία την εποχή εκείνη, που ονομαζόντουσαν «κάτεργα» (πλεούμενες φυλακές). Έτσι, το πλήρωμα αυτών των πλοίων λεγόταν «κατεργάρηδες».

Όταν, λοιπόν, ο αέρας έπεφτε και το καράβι έπρεπε να συνεχίσει το δρόμο του, μια φωνή δυνατή ξεσήκωνε απ' το ξαπόσταμά τους, τους ανθρώπους αυτούς: «Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του».

Ήταν η διαταγή να καθίσουν και πάλι στα κουπιά, στους μακρινούς ξύλινους μπάγκους ή πάγκους (από το ιταλικό *panco*)!

kanivallos